

dagbehandling. Regionen peger på, at de kommunale tilbud under rammeaftalen i nogle tilfælde ikke kan rumme målgruppen. Udviklingsrådet anbefaler derfor, at der rettes fokus på, om der på misbrugsområdet fortsat vil være de tilbud til rådighed, som borgerne har behov for.

3.4.5 Personlige hjælperordninger

I forhold til de personlige hjælperordninger efter § 95 og § 96 har kommunerne ifølge tre af udviklingsrådene haft en stort set uændret efterspørgsel mv. i 2008. De to sidste udviklingsråd beskriver en svag stigning. Kun enkelte kommuner oplever rekrutteringsvanskeligheder. Generelt forventer kommunerne et øget forbrug af hjælperordningerne med den nye BPA (Borgerstyret Personlig Assistance).

3.4.6 Ledsageordning for voksne

Kommunerne beskriver behovet for ledsagelse som enten stigende eller uændret. Ledsageordninger organiseres efter flere modeller, også inden for samme kommune, men der er en tendens til, at borgere med behov for ledsagelse selv finder og udpeger deres ledsager. En enkelt kommune peger på, at der er behov for, at ledsageordningen udvides til at omfatte personer over 67 år.

Der er stor variation i de enkelte kommuner i forhold til, i hvilken grad de bevilligede timer til ledsagelse benyttes. Det svinger fra 28-100 pct. I flere redegørelser anføres det, at problemerne med at udnytte bevillingerne til ledsageordningen blandt andet skyldes problemer med planlægning og med rekruttering og fastholdelse af ledsagere.

3.4.7 Dagtilbud (beskyttet beskæftigelse, og aktivitets- og samværstilbud)

Gennemgående fremgår det af udviklingsrådenes redegørelser, at der ikke er de store ændringer i efterspørgslen efter dagtilbud, dvs. beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud. To udviklingsråd konstaterer dog, at halvdelen af kommunerne oplever en mindre stigning i efterspørgslen efter både beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud. I de fleste kommuner er der ingen ventetid på tilbuddene. Et udviklingsråd oplever en tendens til flere individuelt tilrettelagte dagtilbud på grund af kompleksiteten i målgrupper. En region fremhæver det positive i stigende fokus på sammenhæng mellem beskyttet beskæftigelse og arbejdsmarkedet.

3.4.8 Hjælpemidler, biler og boligindretning

På hjælpemiddelområdet er der ifølge fire af udviklingsrådenes redegørelser en stigende efterspørgsel efter og udgifter til hjælpemidler. Den sidste redegørelse beskriver ikke udviklingen på området. Særligt efterspørgslen på høreapparater er stigende, og nogle kommuner peger på et øget sagsbehandlingspres og udgiftspost hertil efter kommunalreformen. Den organisatoriske løsning af opgaverne beskrives i tre af redegørelserne som under udvikling, men der tegnes et varieret billede af løsningsmodeller. Det er forskelligt hvorvidt kommunerne selv løser opgaven eller bruger ekstern leverandør. Bl.a. peges i en redegørelse på en tendens til, at de større kommuner i stigende grad selv ønsker at varetage opgaven, mens en anden redegørelse fremhæver etableringen af nye samarbejder på området, både mellem kommuner og region og internt mellem kommuner. I en region har Det Sociale Nævnt påpeget over for en række kommuner, at de ikke, som de gjorde, kunne overdrage deres myndighedsansvar og lade et eksternt hjælpemiddelcenter træffe bevillingsafgørelser. En region har endvidere oprettet et regionalt samråd på hjælpemiddelområdet mellem kommuner og region.

Generelt har der ingen nævneværdige ændringer været i forbindelse med bilsager, og de stigninger og fald, der konstateres i kommunerne, tilskrives almindelig variation på området hen over årene.

Omkring en tredjedel af kommunerne oplever en stigning i bevillinger til boligindretning, mens det for de resterende er uændret. Stigningen tilskrives i to af redegørelserne større og dyre enkelt-sager og flere ændringer af boligindretning på baggrund af fokus på plejemedarbejderes arbejdsmiljø.

3.5 Særligt tema: Ændringer i tilbud og ydelser til borgere med erhvervet hjerneskade

Ingen af de fem udviklingsråd peger på væsentlige eller ensartede ændringer i tilbud og visitation på hjerneskadeområdet. Organisatorisk og rådgivningsmæssigt udvikler området sig over hele landet, og der er særligt fokus på koordinering af indsatsen sektorielt og fagligt over for borgeren. Det er en generel tendens, at der sker mindre udvikling i tilbud og rådgivningsinstanser på børne- og ungeområdet.

Kommunerne henfører ændringer i tilbud og visitationspraksis til ønsker om at højne kvalitet, udvide kapacitet, opbygge specialviden internt,